

POSTANOWIENIE

Dnia 9 marca 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie z powództwa B. spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G.
przeciwko W. O.

o ochronę dóbr osobistych,

na posiedzeniu niejawnym 9 marca 2023 r. w Izbie Cywilnej w Warszawie,

na skutek skargi kasacyjnej powódki

od wyroku Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie

z 30 czerwca 2021 r., sygn. akt I ACa 526/19,

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
i zasądza od powódki na rzecz pozwanego kwotę 2940,00 (dwa
tysiące dziewięćset czterdzieści) zł tytułem zwrotu kosztów
postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Skarżąca oparła wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania na pierwszej spośród wymienionych przesłanek.

Przez istotne zagadnienie prawne, o którym mowa w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., należy rozumieć problem o charakterze prawnym, powstały na tle konkretnego przepisu prawa, mający charakter rzeczywisty w tym znaczeniu, że jego rozwiązanie stwarza realne i poważne trudności. Problem ten musi mieć charakter uniwersalny, co oznacza, że jego rozwiązanie powinno służyć rozstrzygnięciu innych, podobnych spraw. Chodzi przy tym o problem, którego wyjaśnienie jest konieczne dla rozstrzygnięcia danej sprawy, a więc pozostający w związku z podstawami skargi oraz z wiążącym Sąd Najwyższy, a ustalonym przez sąd drugiej instancji, stanem faktycznym sprawy (art. 398¹³ § 2 k.p.c.) i także w związku z podstawą prawną zaskarżonego wyroku (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z 21 maja 2013 r., IV CSK 53/13 oraz z 3 lutego 2012 r., I UK 271/11 - nie publ.). Konieczne jest przytoczenie argumentów prawnych, które prowadzą do rozbieżnych ocen. Skarżący powinien nie tylko wskazać przepis prawa (materialnego lub procesowego), którego dotyczy zagadnienie, ale także przedstawić pogłębioną argumentację prawną w celu wykazania, że zagadnienie jest istotne, a jego rozstrzygnięcie ma znaczenie dla merytorycznego rozstrzygnięcia w jego sprawie (zob. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego: z 23 sierpnia 2007 r., I UK 134/07 oraz z 9 lutego 2011 r., III SK 41/10 - nie publ.).

Skarżąca przedstawiła wątpliwości ujęte w pytaniach: „Czy przy ocenie czy doszło do naruszenia dobra osobistego nie powinno być brane pod uwagę to czyje działanie doprowadziło do naruszenia dobra osobistego, w szczególności w sytuacji, w której słowa, mogące naruszyć dobra osobiste, niebędące jednocześnie prawdziwymi, wypowiada osoba publiczna, należąca do szeroko rozumianej władzy państwowej, której wypowiedzi trafiają do szerszego grona odbiorców, ma ona uznanie w danej społeczności i jej słowa mogą stanowić autorytet, a co za tym idzie naruszenie dobra osobistego jest wówczas bardziej prawdopodobne i znacznie szersze w skutkach?"; "Czy w stosunku do osób pełniących funkcje publiczne, należące do władzy państwowej nie powinien być stosowany bardziej rygorystyczny miernik dozwolonej krytyki, w sytuacji, w której słowa takiej osoby docierają do szerszego grona, osoba ta ma uznanie w danej społeczności, a wypowiada słowa niebędące prawdą, godzące w dobra osobiste?".

Przedstawiona przez skarżącą problematyka nie stanowi istotnego zagadnienia prawnego. Uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie zawiera argumentacji jurydycznej wskazującej na występowanie odmiennych ocen przedstawionego problemu oraz na to, że przepisy dotyczące tej kwestii nie doczekały się wykładni albo niejednolita wykładnia wywołuje rozbieżności w orzecznictwie w odniesieniu do identycznych lub podobnych stanów faktycznych, a składa się praktycznie z przedstawionych pytań. Nie jest rolą Sądu Najwyższego domyślanie się lub poszukiwanie okoliczności, które uzasadniałyby przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania (zob. postanowienia Sądu Najwyższego z 9 czerwca 2008 r., II UK 38/08, nie publ. i z 14 grudnia 2004 r., II CZ 142/04, nie publ.).

Wobec powyższego nie można uznać, że przesłanka przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania została w sposób właściwy wykazana.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).